

ste. Ja, den er, at når sådanne unge er blevet fremstillet med påstand om varetægtsfængsling, så bliver de varetægtsfængslet. Når de så får endelig dom, får de måske den her 50-dages-dom, men de har siddet så lang tid i varetægt, at de bliver løsladt umiddelbart efter dommen.

Så står de altså på gaden. Så har man ikke længere nogen strafferetlige sanktioner at kunne bringe i anvendelse; man har ikke nogen tvangsmæssige redskaber at bringe i anvendelse over for de her 15-17-årige. Det får vi nu. Vi får en sanktion, der har den fleksibilitet, at man hele tiden kan lempe, men man kan også skærpe indholdet i sanktionen undervejs.

Jeg er sikker på, at vi her får en sanktion, der er langt bedre end det, vi tilbyder i dag. Jeg tror også, at ordførerne, der har den socialfaglige tilgang, fru Anne Bastrup om nogen, vil erkende, at det, vi gør i dag, hvor vi sender sådan et ungt menneske af sted, efter han er blevet løsladt, ikke er nok.

Man sender dem måske af sted på hike i Sverige med nogle dygtige socialpædagoger. De oplever pludselig i en meget kort periode, at der er nogle voksne, der interesserer sig for dem. Det lykkes måske de voksne på den meget korte tid at komme lidt ind under huden på dem, få dem til at slå visiret lidt op, og de kommer ind og får fat i noget dér, hvor det er ved at gøre ondt. Men så er hiken slut. Så vender man tilbage til Danmark, og så ender de i kvarteret igen.

Det er forståeligt, at det går galt. Pludselig oplevede de for en kort periode nogle voksne mennesker, der interesserede sig for, at det skulle gå dem anderledes, men det var bare for kort tid, og de endte i det afsæt, de har, til at begå fornyet kriminalitet.

Vi sikrer med det her forslag, at det ikke vil være situationen, og vi har, om jeg så må sige, fat i den lange ende. Det er et 2-årigt forløb. Vi kan hele tiden vende tilbage, men som sagt er placering i lukket institution begrænset til op til 12 måneder, selvfølgelig med mulighed for, at det kan have været lempet undervejs, og at man så må vende tilbage til anbringelse i lukket institution.

Jeg er enig med de repræsentanter både for det sociale system og for politiet, der har sagt, at

det er det her instrument, vi har manglet, og jeg håber, at Folketinget inden sommerferien vil vedtage det.

Jeg er også sikker på, at hvis det viser sig, at der er behov for at udvide de økonomiske rammer til etablering, der her lægges op til, vil det ikke være dér, begrænsningen er. Regeringen har vist og vil fortsat vise sin fulde forståelse for, at de økonomiske ressourcer skal være til rådighed, for at vi kan få løst det her begrænsede, men stærkt generende og også truende kriminalitetsbillede, vi har blandt en lille gruppe af meget, meget hårdt belastede kriminelle unge.

Med de ord vil jeg se frem til en positiv udvalgsbehandling og til, at lovforslaget bliver endeligt vedtaget, inden Folketinget går på sommerferie.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 18. april 2001, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.49
